

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **Y. M.**, narozeného dne ..., státního občana Pákistánské islámské republiky, bytem v P. 10, K. 1007/3, zastoupeného Mgr.Markem Čechovským, Ph.D., advokátem se sídlem v Praze 1, Opletalova 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu,

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 4.10.2011 o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 14.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr.Marka Čechovského, Ph.D, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního úřadu s odůvodněním, že dne 4.10.2011 podal žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů. Ministerstvo vnitra vydalo na základě této žádosti dne 11.1.2012 rozhodnutí, které bylo k žalobcem podanému odvolání zrušeno rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců

ze dne 30.4.2013 a věc byla vrácena správnímu úřadu prvního stupně k novému projednání. Žalobce ve snaze přimět žalovaného k novému rozhodnutí v rámci zákonných lhůt podal dne 5.6.2013 návrh na provedení opatření proti nečinnosti, na což až do doby podání žaloby nadřízený správní úřad ani žalovaný správní úřad prvního stupně žádným způsobem nereagovaly.

Žalobce v podané žalobě namítl, že podle ustanovení § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Podle odstavce třetího téhož právního ustanovení je správní úřad povinen vydat rozhodnutí, pokud nelze vydat bezodkladně, nejpozději do třiceti dnů. Žalobce namítl, že mu není známa žádná zákonná překážka, která by žalovanému správnímu úřadu bránila ve vydání rozhodnutí. Žalovaný v současné době disponuje nezbytnými podklady pro rozhodnutí ve věci, je však nečinný a žalobce zároveň bezvýsledně vyčerpal prostředky, které stanoví procesní předpis platný pro řízení u správního úřadu, tedy opatření proti nečinnosti podle ustanovení § 80 správního řádu.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě vyplývá, že žalovaný popírá oprávněnost podané žaloby a nesouhlasí s ní, neboť správní úřad není a nebyl nečinný. Žalovaný v řízení koná nezbytné úkony pro vydání rozhodnutí ve věci.

Dne 4.10.2011 podal žalobce žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle ustanovení § 87a odst.1 písm.b) zákona o pobytu cizinců. Správní úřad pro účely řízení zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu pobytu. Dne 11.1.2012 správní úřad prvního stupně žádost zamítl pro nesplnění podmínky, uvedené v ustanovení § 87h odst.1 písm.b) zákona o pobytu cizinců. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které doplnil písemnostmi ze dne 16.4.2012 a ze dne 2.4.2013. Odvolací správní úřad ve věci odvolání žalobce rozhodl dne 30.4.2013 tak, že rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11.1.2012 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Pro účely probíhajícího řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu žalobce požádal správní úřad dne 15.5.2013 Policii České republiky o provedení pobytové kontroly za účelem zjištění, zda se v případě žalobce skutečně jedná o společné soužití žalobce s jeho manželkou, státní občankou České republiky. K žalobcem podanému návrhu na provedení opatření proti nečinnosti správní úřad sdělil, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní úřad dne 14.6.2013 vydala opatření proti nečinnosti, ve kterém přikázala Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky, vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky do třiceti dnů ode dne doručení tohoto opatření. Z uvedeného žalovaný dovozuje, že nebyl a není nečinný, neboť koná nezbytné úkony k tomu, aby mohl ve věci žalobce rozhodnout.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 12.11.2013 zástupce žalobce zopakoval žalobní body a odkázal na písemné vyhotovení podané žaloby. Zástupce žalovaného správního úřadu poukázal na skutečnost, že správní úřad v posuzované věci není nečinný, neboť koná úkony, směřující k vydání meritorního rozhodnutí. Tímto úkonem je

žádosti o provedení pobytové prověrky, přičemž žalobce i jeho manželka jsou předvoláni k informativnímu výslechu na den 13.11.2013. Proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního úřadu je upraveno v ustanovení § 79 až § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). V těchto ustanoveních jsou stanoveny podmínky pro podání žaloby, náležitosti žaloby a možný způsob rozhodnutí soudem. V případech, kdy se soud zabývá otázkou důvodnosti žaloby z hlediska věcného, pak z ustanovení § 81 odst.1 s.ř.s. vyplývá, že soud rozhoduje na základě skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle ustanovení § 81 odst.2 s.ř.s. soud v případě, je-li návrh důvodný, uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle ustanovení § 81 odst.3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé.

Podle ustanovení § 169 odst.1 písm.e) zákona o pobytu cizinců je správní úřad povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. V případě, že nelze vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu, je správní úřad povinen vydat rozhodnutí do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.

Z výše uvedeného přehledu obsahu spisového materiálu v posuzované věci podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že v dané věci byla žádost o vydání povolení k trvalému pobytu cizinci na území České republiky žalobcem podána již dne 4.10.2011. Ke dno projednání věci soudem nebylo o této žádosti rozhodnuto. Soud vzal v úvahu také skutečnost, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní úřad dne 14.6.2013 vydala v této věci opatření proti nečinnosti, ve kterém přikázala žalovanému vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky do třiceti dnů ode dne doručení tohoto opatření.

Městský soud v Praze dále přihlédl ke skutečnosti, že žalovaný správní úřad sice v posuzované věci po datu 14.6.2013 předvolal žalobce a R. Š. dne 24.10.2013 k podání svědecké výpovědi na 13.11.2013. K uvedenému úkonu přistoupil žalovaný s časovou prodlevou v délce trvání přesahující tři měsíce ode dne rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Žaloba byla podána po uplynutí lhůty, předpokládané ve výroku vydaného opatření proti nečinnosti a ze spisového materiálu žalovaného nelze seznat, že by žalovaný informoval žadatele či jeho zástupce o důvodech bránících rozhodnutí ve věci.

Ze spisového materiálu nevyplývá, že by byly učiněny konkrétní úkony, z nichž by bylo možno usuzovat na jejich nezbytnost pro vydání meritorního rozhodnutí a nestalo se tak ani po podání žaloby ve správním soudnictví na ochranu proti nečinnosti správního úřadu (podána dne 29.7.2013).

Soud ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní úřad byl v řízení o žádosti žalobce nejméně od června 2013 nečinný a tato nečinnost trvá, když do doby rozhodování soudu o rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu vydáno nebylo. Skutečnost, že v době soudního jednání byly realizovány přípravy na konkrétní procesní úkony, již podle názoru soudu nemůže předcházející nečinnost a

důvodnost podané žaloby zvrátit. Nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, i přes opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem, nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí.

Při úvaze o délce lhůty pro vydání rozhodnutí městský soud zohlednil skutečnost, že je mu z úřední činnosti známo, že žalovaný správní úřad vyřizuje značné množství žádostí cizinců o vydání rozhodnutí ve věcech pobytových. Z uvedeného důvodu soud nepřistoupil na návrh žalobce, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat rozhodnutí bezodkladně, ale stanovil mu jako přiměřenou třicetidenní lhůtu, přičemž vzal v úvahu skutečnost, že možnost vydat rozhodnutí ve věci samé není v tomto případě odvislá výhradně od správního uvážení správního úřadu, ale respektoval rovněž skutečnost, že na listopad 2013 správní úřad již naplánoval konání zcela konkrétních úkonů a nebylo účelné stanovením lhůty kratší tyto úkony zmařit, naopak stanovená lhůta žalovanému umožňuje reagovat i za situace, že by se účastník řízení či svědkyně k napláňovaným výpovědím před správním úřadem nedostavili.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu) a tři režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 10.200,- Kč. K tomu nutno připočítat daň z přidané hodnoty ve výši 21% z této částky, neboť žalobcův zástupce osvědčil před soudem, že je plátcem této daně, která v dané věci činí 2.142,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12.listopadu 2013

JUDr.Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu